

RAFAEL TASIS

Balmes, 86, 3.er

Tel. 27 68 13

BARCELONA

30/11/52

Sr. J. Vicens Vives
Ciutat

Benvolgut senyor. El vostre article "una generació heroica", publicat al darrer número de Dertino m'ha semblat tan just i, a la vegada, tan oportú, que no en sé estat de felicitar-vos en epígrafe i amb la gratitud d'un home que es sent inclòs dintre la generació que defensen. El tema fou en el seu honor per l'amistat prop Iglesies, i suposo que si no heu citat exactament la referència es deu al caràcter semi-clandestí de la difunta revista. Però les al·legacions, personals o a situacions i moments públics, presents i passats, donen molt més abast al vostre article. Es clar que potser jo l'oficio manxa estrictament al meu cas - l'home que es sent fora de la circulació, i no fer fer manca de

ganes ni de forces d'intervenció. Hi - i que, per raons personals, potser errades, es van privat àdhuc del migral reuiss de l'article aforàdic o de la 'Carta al Director'. Posats entre dues generacions - la que ja havia triomfat l'any 30; la que ha triomfat, o s'ha pensat, l'any 50 - nosaltres semblen sacrificats condemnats a la mediocritat o al silenci. Es satisfactori de pensar que algú ens creu, encara, heroies i exemplars. Dubt, però, que encara ens resti alguna missió a complir. No tot-hom és, invinciblement, del partit dels que guanyen. Tot i molts que ens resignem a haver perdut; que, ens blagi uns, constatem com encara avui som vençuts; i que això no sembla fer que s'acabí. Amb la major consideració fer a la vorta persona: la vota oha, us saluda atentament

Tament

B. Mair

No cal que digui que això no és una 'Carta al Director', sinó una adhesió, personal i gairebé anònima, a l'exèrcit.